

**Ба Шурои диссертационии 6D.KOA-019
назди Донишгоҳи миллии Тоҷикистон
(734025, ш. Душанбе, хиёбони Рудаки, 17)**

ТАҚРИЗ

ба автореферати диссертатсияи Негматов Баҳодур Сафарович дар мавзӯи «Тартиби соддакардашудаи пешбурди тафтиши судӣ дар мурофияи ҷиноятӣ» барои дарёфти дараҷаи илмӣ номзади илмҳои ҳуқуқшиносӣ аз рӯйи ихтисоси 12.00.09 – Ҳуқуқи мурофияи ҷиноятӣ пешниҳод шудааст.

Бо тақозои замон дар мурофияи ҷиноятӣ муосир институтҳои нави ба талаботи имрӯза ҷавобгӯ руи қор омада истоданд, ки онҳо мазмунан ба ҳуқуқи мурофияи ҷиноятӣ анъанавӣ таъсири ҳудро мерасонанд. Дар ин ҳолат, интиҳоб намудани шакли баррасии парванда аз тарафи иштирокчиёни мурофияи судии ҷиноятӣ аҳамияти махсусро касб менамояд. Механизми ҳифзи ҳуқуқии мурофияи судии ҷиноятӣ пешниҳод менамояд, ки ҳангоми интиҳоби шакли мурофияи судии ҷиноятӣ манфиати иштирокчиёни мурофия оид ба парвандаи ҷиноятӣ муайян, ба инобат гирифта шавад. Давомнокии мурофия дар ин механизм мавқеи муҳимро ишғол менамояд. Падидаи мурофияи ҷиноятӣ, ки барои сарфаи давомнокии мурофия, қувва ва воситаҳои мурофиявӣ нақши ҳалқунанда дорад, ин падидаи тартиби соддакардашудаи пешбурди тафтиши судӣ мебошад. Аҳамият ва нақши амалии мурофияи соддакардашуда дар мурофияи ҷиноятӣ асоснокии махсусро талаб намекунад, чун ки он дар таҷрибаи чандсолаҳо миёни низомҳои ҳуқуқӣ истифода гардида, ифодаи ҳудро на танҳо дар қонунгузорию давлатҳои алоҳида, балки санадҳои байналмилалӣ ёфтааст.

Бояд тазаққур дод, ки Конститутсияи Ҷумҳурии Тоҷикистон дар меъёри алоҳида ҳуқуқ ба ҳимояи судиро муқаррар намуда, ба ҳар кас қафолат додааст, ки талаб намояд парвандаи ӯро судии босалоҳият, мустақил ва беғараз, ки тибқи қонун таъсис ёфтааст, баррасӣ намояд. Аз ин меъёри конститутсионӣ бармеояд, ки судшаванда ҳуқуқ дорад ба суд ҷиҳати баррасии парванда дар муҳлати кӯтоҳ (оқилона) дархост пешниҳод намояд. Аз ин бармеояд, ки тартиби соддакардашудаи тафтиши судӣ дар мурофияи ҷиноятӣ маҳз барои амалисозии ҳолатҳои дар боло ишорашуда нақши ҳалқунанда дорад. Муаллиф дуруст қайд менамояд, ки “яке аз роҳҳои ҳалли масъалаи самаранок истифода намудани муҳлатҳои мурофия-

вӣ, кам намудани сарбории судяҳо, дар муҳлатҳои муқарраршуда ва бо харчи камтар баррасӣ намудани парвандаҳои ҷиноятӣ ба низоми муурофияи ҷиноятӣ ворид намудани тартиби соддакардашудаи тафтиши судӣ маҳсуб меёбад”.

Диссертант дар таҳқиқоти худ падидаи тартиби соддакардашудаи пешбурди тафтиши судиро аз давраи тошуравӣ шуруъ намуда, баъдан давраи шуравӣ ва муосири рушд ва инкишофи мавзӯи таҳқиқшавандаро ҳамачониба таҳлилу баррасӣ намуда, ҷиҳати такмили қонунгузории муурофиявии ҷиноятӣ амалкунанда тавсияҳои судмандро пешниҳод намудааст.

Аз таҳлили амиқ ва баррасии ҳамачонибаи масъалаҳои дар автореферат зикргардида ба хулосае омадан мумкин аст, ки аз ҷониби муаллиф таҳқиқоти ҳамачониба, пурра, низомнок баҳри расидан ба мақсад ва вазифаҳои дар наздаш гузошташуда анҷом дода шудааст.

Унвонҷӯ баҳри расидан мақсаду вазифаҳои гузошташуда аз санадҳои меъёриву ҳуқуқии на танҳо Тоҷикистон, аз ҷумла санадҳо - сарчашмаҳои ҳуқуқии таърихӣ, балки аз қонунгузории амалкунандаи кишварҳои хориҷӣ фаровон истифода бурдааст. Тавсияҳои назарӣ ва амалие, ки аз автореферати диссертатсия ба мушоҳида мерасанд, аҳамияти бузурги назариявӣ ва амалӣ дошта, метавонанд дар таҳияву таҷдиди қонунгузории муурофиявии ҷиноятӣ, оmodасозии адабиёти таълимӣ ва илмӣ заминагузор бошанд.

Доир ба мазмун ва моҳияти мавзӯи таҳқиқоти диссертатсионӣ муаллиф мақолаҳои зиёдеро ба таъб расонидааст, ки аз интишороти докталаби дараҷаи илмӣ бармеоянд.

Дар баробари паҳлӯҳои мусбӣ таҳқиқоти диссертатсионӣ, ки аз мазмун ва моҳияти автореферати диссертатсия бармеояд, баъзе нуқтаҳои назари баҳснок мушоҳида мегарданд.

Дар тавсияҳо оид ба истифодаи амалии натиҷаҳои таҳқиқот (№8) муаллиф қайд менамояд, ки агар судшаванда ба баъзе лаҳзаҳои айбдоркунӣ, ҳаҷми зарари бо ҷиноят расонидашуда ва даъвои граждани норозӣ бошад, пас дархост оид ба татбиқи тартиби соддакардашудаи тафтиши судӣ набояд қонеъ карда шавад. Оё ба гуноҳи худ иқро гардидани судшаванда барои татбиқи падидаи мазкур басанда нест? Масъалаи мазкур аз муаллиф асоноккунии иловагиро тақозо менамояд.

Албатта, эроди овардашуда баҳснок буда, ба арзиши баланди таҳқиқот таъсиргузор нест. Таҳқиқоти илмиро мо ҳамчун таҳқиқоти комплексӣ ва анҷомёфта баҳогузори намуда, муаллифи онро сазовори дар-

ёфти дараҷаи илмий номзади илмҳои ҳуқуқшиносӣ аз рӯи ихтисоси 12.00.09 – Ҳуқуқи муҳофизати ҳаққонии инсонӣ.

Автореферати диссертатсияи Негматов Баҳодур Сафарович ба талаботи муқаррарнамудаи Комиссияи олии аттестатсионии назди Президенти Ҷумҳурии Тоҷикистон, инчунин ба талаботи бандҳои 31-33-и «Тартиби додани дараҷаҳои илмӣ», ки бо қарори Ҳукумати Ҷумҳурии Тоҷикистон аз 30 июни соли 2021, №267 тасдиқ гардидааст, мувофиқ мебошад.

Тақриздиханда:

доктори илмҳои ҳуқуқшиносӣ, дотсент,
директори ООО «Tadqiqot» ш. Ташкент

Файзиев Ш.Ф.

Имзои Файзиев Ш.Ф.- ро тасдиқ
мекунам: Сардори шуъбаи кадрҳои
ООО «Tadqiqot» ш. Ташкент

Атаджанова Ф.

Суроға: Ҷумҳурии Узбекистон ш. Ташкент куч. А. Темур 1 д. 2.
Телефон: +998944040000. E-mail: info@tadqiqot.uz